

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΑΡΜΟΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Γζάννης κι' ο Μαρής,
μελοδυνε κι' άπορείς.

Γ. — Μ' άλλου είδους σοναμέντα, μ' άλλον ήχο και σκοπό,
άκου εά σου τραγουδήσω και τὰ Φώτα νά σου πώ.
Ο άφέντης ο Ρωμάνος ο και τσάρος τής Κραναίας,
ήλθε νύχτα με τής « Νέας »
και έπτά ήμέρας μόνον διατρίψας μεθ' ήμῶν,
έφυγε χωρίς νά κλείση τόν αύτου συνδυασμόν.

Έπεφάνη στιγμιαίως και ώσει περιστερὰ
και τόν είδαμε μονάχα και μᾶς έμειν' ή χαρά.
Κι' ούτ' έγίνανε προσκλήσεις, ούτε συναναστροφαί
κι' ούτε βγήκαν άφ' τ' άρμάρι τὰ φλιτζάνια του καφφέ
κι' ούτε είπε σε κανένα ο μεγάλος μας άγᾶς,
πῶς βάπτισμα θά γίνη με τὰς νέας έκλογάς.

Έπεφάνη στιγμιαίως και ώσει περιστερὰ
κι' έφυγε χωρίς ν' άγιάση τὰ θολά μας τὰ νερά.
Κι' όταν έμαθε τ' άσκέρι
πῶς δέν είναι μεираσιὰ,
τόνα χτύπη τ' άλλο χέρι
άπό τήν άπελπισιά.

Κι' έν μέσω τῶν πολιτινῶν τής έπαρχίας Κράνης,
ύπῆρχεν άνθρωπος Φωκᾶς τούνομα 'Ιωάννης,
δν ο λαός για σεβασμό τόν λέει Τζανετάκη,
με όψιν ιδιότροπον και άγριον μυστάκι
κι' αύτόν ο 'Αθως, λέγεται, πῶς θά συμπεριλάβη
κι' έν είναι Δελλημανικός, θαρρῶ πῶς λίγο βλάθει!

“Αν μάλεγαν κι' έμένανε « συντάσσεσαι 'Ρωμάνω; »
καμμά δέν είχα δυσκολιά τή σύντάξη νά κάνω.

Θά έλεγα συντάσσομαι
ώς ότου νά με βγάλη
κι' άμά τόν άποτάσσομαι
καθώς έκάμαν κι' άλλι.

Κι' είπα στον "Αθω τί δουλειές είν' τούτες που μᾶς κάνεις;
Είς τὰ όπίσω στρέφεται ως άλλος 'Ιορδάνης!
Τέτοια μᾶς κάνεις προσβολή; Τέτοιο μᾶς δίνεις λάκτισμα
εις ώρας πώπεριμεναν τὸ άγιόν σου βάπτισμα
στον κάθε κακορίζικο τής έπαρχίας δήμο;
Φωνή βοώντος ήσουνε, λοιπόν, έν τῇ έρήμῳ;

“Ηλθαν τὰ Φώτα, βρέ Μαρῆ, μα τὸ περιστερὰκι
στην κεφαλήν κατέθηκε μονάχα του Γεράκη,
σ' εκείνον ή-περιστερὰ
έφάνη κατελθούσα
και του κουνούσε τήν όρά
σά νάταν κλοσούσα

κι' ήκούσθη άνωθεν φωνή επέρτατη γλυκειά,
« πάλι σε κάνω βουλευτή του "Αθουσιδάκη »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1 Σ4 Υ1 Φ2 0018

Ο Μαθουσάλας ο Τραυλός, νάχουμε την ευχή του, μένει στον Άσπρεγέρακα εν τῇ περιχώρῃ του. Ο Άθως τούπε α γέροντα νά κάτσης στο βεχάτι σου είναι χειμῶνας ἄθλιος καὶ πέσε στο κρεβάτι σου κι' ἂν ἴσως εἰ βουλευτικοὶ σὲ ξαναβροῦνε πόνος νά πίνης ἀκατάπαυστα ζουμί ἀπὸ καπὸνι. »

Ο Μομφερράτος, βρὲ Μαρῆ, δὲν ξέρει τί νά κάνη φοβᾶται μὴν ξαναπνιγῆ μέσα στον Ἰορδάνη Μόνον τῆς Μέκας τῆς παλῆας ὁ κόκκινος ὁ φέσαρος ἐκήρυξε τὸν πόλεμον τοῦ ἀνικίτου Καίσαρος ἀφ' οὗ καὶ εἰ δερβύσηδες πώκαμανε τὸ γάμο, ἀργὰ τὸ καταλάβανε πῶς χιζῖζουε στον ἄμμο.

Ἄλλάξανε τὰ πράματα κι' εἰ Μπόερς σὰ θερία θάβγουν νά πολεμήτουνε τὴν αὐτοκρατορία. Τῆς Μέκας ἐτοιμάζεται τ' ἀσκέρι τὸ βαρβάτο φωτιά νά δώση γενική μ' αὐτὰ πού βλέπει ῥόδινα καθένας τὸ Σαββάτο, ἔρχοντ' ἄλλοιῶς τὴν Κυριακή!

Ἄκου τὰ Φῶτα νά σου πῶ, τὰ Φῶτα νά σου ψάλλω ἐντὸς ὀλίγου ζέχνηται τ' ἀμάξι τὸ μεγάλο κι' ὀπίσ' ἀπὸ τίς ῥόδες του πούν ἀλειμμένες ζύγκια θέλουνε καὶ δὲ θέλουνε θά τρέχουν τὰ μερμύγκια. Μενέλαος ὁ πρόδρομος καὶ Ἄθως ὁ Μεσίας καὶ Ἰορδάνης ποταμὸς ὁ τρόπος τῆς θυσίας.

Γιατί δὲ μ' ἀποκρένεσαι; Μ. — Μπορῶ πού με κρυώνει; Εἴκοσι χρόνους εἶχαμε νά ἰδοῦμε τέτοιο χιόνι! Μ' αὐτὸ τὸ κρῦο σίγουρα μπορεῖ νά ξεμπερδέψω! Β. — Καλὰ νά τάθης. Σῶλεγα μωρὲ νά σὲ παντρέψω καὶ μὴ τὴν εὐρισκες χοντρή, κι' ἄλλη μὲ δίχως πάχος. Μ. — Μωρ' εἶναι φρίκη μὲ χιονιὲς νά βρίζεσαι μονάχος! Ὅσα νά θέλῃς κάρβουνα καὶ σκανταλέτα βάλει, ἔτσι δὲν ἔχεις συντροφιά ματακρυώνεις πάλε!

Γ. — Τί λέγεται στὴν Παλική γιὰ τὴν ψηφοφορία; Μ. — Μονοκρουσία γενική

εἰς πόλεις καὶ χωριά. Εἰς Ἄνω καὶ Κατωή, ὡς ἔτυχε ν' ἀκούσω, Θεὸ δὲν ἔχουν ἄλλονε παρὰ τὸ Μονοκρῦσο. Καὶ πένητες καὶ πλούσιος κι' ἀκόμα κι' εἰ δετόρσι, θά γίνουν Μονοκρῦσις ἐφέτος μὲ τὸ ζόρι.

Ο Μονοκρῦσος ὄρσσε Ἰακωβάτου κρᾶνος κι' Ἄνιθας εἶναι στὰ χωριά, στὴ χώρα Ταμερλάνος κι' ἀπὸ τὴ γενεάρδα του τὴν πολυζακουμένη, τὴν Παλική ὀλόκληρη τὴν ἔχει κρεμασμένη. Γερά σου λαὲ περήφανε, γερά σου μωρὲ Ληξούρι, πῶβαλες τὸ τσαρούχι σου στῶν εὐγενῶν τὴ μούρη,

Γ. — Εἶδες καὶ τοῦ Βρυώνηρου τοῦ Γιάννη τὰ κετῆλα πῶς ἤλθανε κι' ἐπέσανε ἀπάνου στὰ παστῆλια; Ἦτανε πρόνοια Θεοῦ πῶφερε τὸ Κορδόνι νά μὴν ψωφήσουνε κι' αὐτεὶ πῶπεσε τέτοιο χιόνι! Σὰν τὰ λευκούμα πέφτουνε ἢ θέσειε μία μία, μονόλεπτο δὲν ἔμεινε στὴν κάσσα τοῦ ταμῖα.

Ὅπορος εἶναι τοῦ Βρυώνη κι' ὅπορος σέβεται τὸ Γιάννη δὲ φοβᾶται νά κρυώνη μ' ὅσο χιόνι καὶ νά κάνη. Κι' ὁ ἀνήγων στοῦ Ῥωμάνου τὰς ἰδέας τὰς γενναίας, δὲν πηγαίνει παραπάνου ἀπὸ ὑποδεκανεάς.

Μ. — Πῆγες στὰ πλοῖα τ' ἀγγλικά; Γ. — Ἐπῆχ στο μεγάλο. Μ. — Μ' ἐφάγανε τὰ θηλυκά γιὰτί δὲν κάνουνε μπάλο.

Κι' ἐγὼ τοὺς εἶπα, κόρες μου, τὸν πρόξενο ρωτῆστε γιὰτί δὲν σᾶς καλένουνε στο τσάι νά καθῆστε, ἐγὼ, καθὼς γνωρίζετε, δὲ σᾶς χρωστάω ἄλλο, παρ' ἂν κληθῆτε στο χορὸ νά ἔλθω νά παρατηρῶ κι' ἀμέσως στο Ζιζάνιον τίς χάρες σας νά βάλω.

Γ. — Λοιπὸν καλῆς ἀντάμωσες. Μ. — Ἄντιο Λεωνόρα. Γ. — Τί γίνεται τὸ θέατρον; Μ. — Καλὰ πηγαίνει τώρα. Ἦλθαν τὰ νέα πρόσωπα καὶ δυὸ λαμπροὶ ἀρτίστες, κάπως εἰκοσιμῆτησαν καὶ μερικὲς κορίστες, ὁ Γρησας πάντοτε φαιδρός καὶ στὰ τραπέζια πρῶτος καὶ θάτανε φαιδρότερος ἂν ἤθελ' ἔρτη σότος,

—X X X X—

Ἐνας Μποναμᾶς πῶλαχε σ' ἐμάς.

Ἄργησε, μὰ ἐπὶ τέλους μῶπεσε τὸ μπουλετί. Σῶναι Θεὸ μευ τὰ καλὰ σου! Μ' ἐκαθίσαν ὀρκωτῆ! Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ χρόνου φαίνεται ἢ εὐτυχία μ' ἔβαλαν σὲ μιὰν ἄ κέρια νά μὴν ἔχω ἡσυχία κι' ἄμποτες τοῦ Ντεληγιάννη νὰν τοῦρεθῆ κανένα συμπάρ νά μαζώξῃ ἐξευθερία νά με πᾶσουν καὶ φαντάρο!

Πεῖς τὸ πιστεύει πῶς τέτοιος θά μευ τύχη μποναμᾶς! Κι' ἐπὶ τέλους τέτοιοί τίτλοι δὲν ἀρμύζουνε σ' ἐμάς. Ἦ ποιητικὴ μας τρέλλα — δηλαδὴ παραφροσύνη — δὲν συμφέρει τὴν πατρίδα οὔτε τὴ δικαιοσύνη, καὶ ποτὲ νά μὴν πιστέψτε πῶς ἐγὼ θά συμφωνήσω ἁμαρτήσαντας ἀνθρώπους μὲ δεματὰ νά τυρανίσω ἔσους νάχουνε σκοτώσει κι' ὅσα νάχουνε κλεμμένα, εἰν' ἀδιάφορο γιὰ μένα.

Ἀγάπην στον πλησίον σου εἶπ' ὁ Χριστὸς νά δώσης δὲν εἶπε, κάτσε ὀρκωτὸς νὰν τότε φυλακώσης. Κι' ἐγὼ πολὺ σεβόμενος τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, ἂν ἠμπορεῖσα θ' ἄνοιγα τίς φυλακὲς τοῦ Ῥίου καὶ πᾶν σοφρωνιστήριον καὶ τιμωρίας τόπον καὶ θάβγανα καὶ σύνταξη τῶν ἀτυχῶν ἀνθρώπων.

Ἐγὼ δὲ θέλω δέσμεψη, θέλω δημοκρατία θέλω στὴν καθὲ φυλακὴ σημαία νάχουμε λευκὴ καθὼς στὴν Ἑλβετία. Πῶς ἔβανε θὰν τότε πῶ φονηὰ κι' ἐγκληματία; Ἐσκότωσε. Πόλυ καλὰ. Μὰ θάχε μιὰν αἰτία! Κανένας δίχως ἀφορμὴ δὲν πάει νά σκοτώσῃ καὶ διατί στον πόλεμο πού ξεψυχᾶνε τόσοι γιὰ παλληκᾶρι ὁ φονηὰς μεγάλο θεωρεῖται καὶ γιὰ τοὺς τέσους σκοτωμένους παρασημοφορεῖται;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΕΙΝΟΚΡΕΤΗΝΕΙΒΙΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

γιὰτί ἂν εἶχε μιὰ δουλειὰ νά βγάγῃ τὸ ψωμί του δὲν ἔπνευε γιὰ χέχλα νά χρίσῃ τὴν τιμὴ του. Κι' ἔπειτα, γιὰ νά κλείσουμε τοὺς κλέφτες στὴν Ἑλλάδα, ὅλο τὸ κράτος ἔπρεπε νά γένη βεστελάδα!

Μωρ' ἀθροῦπο πῶβρήκετε νά βάλετε νά κρίνῃ! Ποτὲ γιὰ δικαστήρια δὲν ἔδωσα κατρίνι. Κι' ἂν ὁ πατήρ, τὴν Θεμίδα λατρεύων παραφόρος, στὰ νομικά μ' ἐνέγραψε νά γίνω δικηγόρος, ἐγὼ τὰ δικαστήρια τᾶστειλα στὴν κατάρρα καὶ τὰ βιβλία πούλησα κι' ἐπῆρα μιὰ κιτάρρα.

Αὐτὰ τὰ λέω σοβαρὰ χωρὶς νά χωρατεύω, κι' ὁ κύριος εἰσαγγελεὺς θά μ' ἐξαιρεῖ πιστεύω, ἀφ' οὗ ἀπὸ τὰ σήμερα βγαίνω καὶ τοῦ δηλόνω πῶς ὅσοι νά μευ τύχουνε θὰν τοὺς ἐλευθερώνω. Τί με κληρώνουν ἔνεργο! Δὲν τὸ γνωρίζουν τάχα ὅπως ἐγὼ γεννήθηκα γιὰ μόμολες μονάχα;

Δὲν ἠμπορεῖσε νά σταθῆ πρᾶμα πούλῳ παράλογο παρὰ νά με περάσουνε κι' ἐμένα στον κατάλογο στῶν γνωστικῶν ἀνθρώπων, Ἦθ'ελα νάξερα σὰν ποιὸς ἔλαβε τέτοιο κόπον! Καὶ χαιρετῶν εἰσαγγελεῖς καὶ δικαστᾶς κι' ἐφέτας, ἐλπίζω νά ἐξαιρεθῶ.

Γεώργιος Μολφέτας.

ΤΡΑΒΙΑΤΑ

ΑΤΤΟ 1. Μία κυρία πού ῥόλο παίζει, ἀναθρεμμένη διεφθαρμένως, δίνει στο σπῆτι της ἕνα τραπέζι κι' εἶναι κι' ὁ Κάρμενος προσκαλεσμένος.

2. Ἐνας πατέρας, τύπος ἰππότου μ' ὠμορφον τρόπο τὴν ἐπιπλήττει πῶς τοῦ ξεμπούρησε τὸ σερνικό του καὶ λείπει μῆνες ἀπὸ τὸ σπῆτι. Κι' αὐτὴ μὲ δάκρυα καὶ μὲ λυγμὸ, τοῦ ὑπογράφει τὸ χωρίσμο.

3. Μὰ τὸ παιδί του τὴν ἀγαπάει κι' ὀμπρός ὀπίσω σὲ δαῦτεί πάει. Πάει στο μέγαρον τῆς μάγου φίλης, μὲς τὴν ἀνήλικη τοῦ κόσμου σέτα, κι' ἔτυχε νάναί κι' ἄης Βασίλης καὶ τὸν ἐστρώσανε γιὰ τὴν πασέτα, Μὰ ἡ Τραβιάτα ἢ βουλιασμένη ὅσο κι' ἂν ἦτανε ξεμπουρισμένη,

κι' ὄση ἀγάπη κι' ἂν αἰσθανώτουνε.
 Ἄλφρέδο πλέον δὲν ἐδεχώτουνε,
 Κι' αὐτὸς μὴν ξέροντας τὴν ἱστορία
 καὶ τοῦ πατέρα του τὴν ἀφορμῆ,
 θερίο γένεταί με τὴν κυρία
 καὶ τὴν προσβάλει με πληρωμῆ.

4. Μέσα στὸ θέατρο ποῦ τρέμει γάτα,
 κι' ὀλοῦθε μπάζει ἓνα γλυκὺ
 κᾶπως θὰ κρύωσε καὶ ἡ Τραβιάτα
 καὶ τὴν ἐγύρισε σὲ φθισικῆ.
 Μωρὲ τί βλέπουμε σ' αὐτὴν τὴ φύσι!
 γυναῖκα ποῦχε χρυσὸ σοφᾶ.
 ἔρμη κι' ἀπένταρη νὰ ξεψυχῆση
 μέσα στὰ χέρια τοῦ Μουσταφᾶ!

Μλωτς.

ΤΡΕΛΛΟΤ ΣΚΕΨΕΙΣ

Στὸ πλάι μου σὰν εἶσαι μαυρομμάτα,
 καὶ με θωρρεῖς μ' ἀχόρταγη ματιὰ
 μοῦ χύνουνε τὰ κάλλη σου τ' ἀφρατα,
 γλυκειὰ μὲς τὴν καρδιὰ ρευστὴ φωτιὰ

Κι' ὀλόκληρος ὁ νοῦς μου σκοτιδιάζει
 καὶ με τερπνοὺς συλλογισμοὺς μεθάει
 σ' ἐκείνη τὴ στιγμή, καὶ φτερουγιάζει
 καὶ σ' ἄλλους κόσμους μαγικοὺς με πάει.

Καὶ βλέπω νὰ πετῶ στὸ γαλαξία
 μαζὺ σου χαριτόβρυτη ψυχῆ.
 καὶ βλέπω στ' οὐρανοῦ τὴν ἡρεμία
 ζωὴ πῶς θὰ περάσουμ' εὐτυχῆ.

Καὶ βρίσκω ἐκεῖ ἀληθινὲς ἑλπίδες,
 καὶ πόθους ζωντανοὺς πραγματικοὺς,
 καὶ βλέπω τῶν ματιῶν σου ταῖς ἀχτίδες
 κι' ἀκούω στεναγμοὺς μελωδικούς.

Κι' ἀκούω τὴ φωνὴ σου σ' ἡλικία
 ἀγνότατη τερπνῆ, παρθενικῆ,
 κι' αἰσθάνομαι μιὰν ἄλλη ἀρμονία
 βαθειὰ μὲς τὴν καρδιὰ μου, ἀγγελικῆ.

Σ' αὐτὴ τὴ γῆ τὴν ἀγνωστῆ, ψυχὴ μου
 με φέρνουν τῶν ὀνείρων τὰ φτερά.
 καὶ γίνεται ἀτέλειωτ' ἡ ζωὴ μου
 με δάχρυα, με γέλοι, με χαρὰ!

Ἄνας.

ἈΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

Σ' ἓνα φιλικὸ τραπέζι
 μ' ὄλο νᾶζι μ' ὄλο γλύκα,
 ἓνας φάντε - κούπας παίζει
 με τὴ μαύρη νταμα - πίκια.

Καὶ στὰ παιγνίδια τους αὐτὰ
 πῶν' ἀπορίας ἄλυτης,
 χάνει κι' ὁ φάντε, τὰ λεφτὰ
 κι' ἡ ντάμα . . . τὸ κεφάλι της.

Φλάκ-Φλούκ.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐτελέσθησαν ἐν στενῷ κύκλῳ
 συγγενῶν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀνδρέου Γ. Βαλσαμῆ μετὰ
 τῆς δεσποινίδος Μπίλιω, Ε. Λαπαθιώτου μεираχзу.

Εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

ΙΑΡΥΣΙΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Κατόπιν καταλλήλων ἐνεργειῶν τοῦ νομάρχου κ.
 Δασίου κατορθώθη ἡ ἐνταῦθα ἡ σύστασις παραρτή-
 ματος τῆς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς πριγκηπίσσης
 Ἑλένης ἐν Ἀθήναις λειτουργούσης Βασιλικῆς σχο-
 λῆς χειροτεχνημάτων, ἀναλαβόντος τοῦ δήμου Κρα-
 νίων τὴν ἐνοικίαν καταλλήλου οἰκήματος καὶ τὴν
 ἐπίπλωσιν αὐτοῦ.

Αἱ βουλόμεναι νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν σχολὴν
 ταύτην ἄς ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὴν δεσποινίδα Αἰκατε-
 ρίνην Ν. Τρωϊάνου ὅπως λάβωσι πληρεστέρας πλη-
 ροφορίας καὶ ἐγγραφῶσιν. Αἱ ἐγγραφᾶι ἤρξαντο τῆ.
 2 Ἰανουαρίου καὶ λήγουσι τὴν 31ην. ἰδίου.

Μόνον ἓνας Μатарάγκας εἶν' ἐκεῖνος ποῦ μπορεῖ
 νὰ σοῦ ἐτοιμάσει ροῦχα κι' ἡ ψυχὴ σου νὰ χαρῆ.

Τρέχετε στοῦ Μатарάγκα τὸ καινούργιο μαγαζι,
 γιὰ κοστούμια, γιὰ ταμπάρα γιὰ γελέκια φαντεζί.

Τρέχετε στοῦ Μатарάγκα τὰ κασμήρια τ' ἀγγλικὰ
 νὰ ραφτῆτε καὶ μοδέρνα καὶ συγκαταβατικά.

Στὸ κρασοπουλιὸ τὸ νέο Γερασίμου τοῦ Βινδώρου
 ποῦν ἀπεναντι στοῦ Στίβα μέσα στὸ στενὸ τοῦ φόρου
 ἄδολο κρασί θὰ βρῆτε τῆς Θηναίας θαυμαστὸ
 στὸ βουτσι τοῦ νοικοκύρη· ὄχι σκάρτο καὶ φτιαστὸ.

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

